

Dóminus custódit ádvenas, ⁊ pupillum, et víduam suscipiet : * et vias peccatórum dispédet.

Regnábít Dóminus in sæcula ⁊ Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatió-nem.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit júcúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiões Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiões eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessiõe : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fenum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdi-ne equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super tímétes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádi-pe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cí-nem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?